Ekonom Wolfgang Münchau: Jak může vzniknout další ekonomická krize v eurozóně?

- CZ24 News | 17. dubna 2020

EU: Přijde doba, kdy ratingové agentury a investoři začnou zpochybňovat italskou solventnost. Problémem ale nebude vysoký objem dluhu, bude jím především nízký růst Itálie…

Ekonomický komentátor Wolfgang Münchau se vrátil ke svému tradičnímu tématu. Tentokrát se vše točí kolem Itálie.

Na začátku říká, že nejde o předpověď, ale o pravděpodobný scénář. Ano, vznikla dohoda o čerpání úvěrů z Evropského stabilizačního mechanismu (ESM), ale jakmile se na ni investoři podívají blíže, zjistí, že nemá žádný makroekonomický dopad.

Premiér Itálie Guiseppe Conte dal jasně najevo, že jeho vláda by ponížení spojené s „podmínkami“ vázanými na půjčky z fondu ESM nepřežila. Je tu ale Evropská centrální banka (ECB), jejíž rozsáhlý program trumfuje vše ostatní, takže krize likvidity je na chvíli zažehnána.

Jediná věc, která by skutečně mohla mít nějaký makroekonomický dopad, je postkrizový fond obnovy, tvrdí Münchau. Z koronabondů nic nebude a návrh na vznik fondu přehráli šéfové vlád ministrům, kteří jim ho vrátili zpátky. Nedohodlo se zatím nic. Prý mají být použity „inovativní finanční instrumenty“, ale pod tím si lze představit ledacos.

Münchau natvrdo píše, že se nakonec schválí nějaký malý fond obnovy v rámci rozpočtu 2021-2027. Povedou se kolem něj všechny ty vzletné řeči a bude se debatovat o tom, jak by mohl být dál navýšen. Spíš to ale bude pokus o odvedení pozornosti od nečinných evropských institucí, a žádný makroekonomický význam mít nebude.

Pak tu máme národní politiky a ECB. Němci už přišli s neuvěřitelně přesnými čísly, vlastně očekávají propad a oživení ve tvaru V. V takovém případě by krize nebyla, ale Münchau se domnívá, že se němečtí ekonomové mýlí.

Nepočítají s provázaností globální ekonomiky či s dlouhodobým dopadem na sektor dopravy či cestovního ruchu. A ani s druhou vlnou infekce v zimě. Münchau tvrdí, že propad v eurozóně bude kolem deseti procent, a Německo na tom bude jen o něco lépe než Itálie a Španělsko.

Kombinace poklesu a rostoucího dluhu bude znamenat, že italský poměr dluhu k HDP se dostane do rozmezí 160-180 % HDP. Většina členů Rady guvernérů ECB se rozhodne pro podporu eurozóny v době krize, nedá se ale sázet na to, že budou donekonečna pomáhat vysoce zadluženým zemím. Podpůrný program skončí, a pak si všichni vzpomenou na výrok Christiny Lagardeové, že centrální banky nemají co uzavírat spready. A s tím hodně lidí v Radě souhlasí.

Přijde doba, kdy ratingové agentury a investoři začnou zpochybňovat italskou solventnost. Nejde totiž jen o vysoký objem dluhu, ale především o nízký růst země. Pro Itálii je to třetí recese od roku 2008 a země je stále slabší a slabší.

Pokud zpochybnění investory nastane někdy v roce 2021, pak by se tím uvolnil prostor pro velkolepý návrat Mattea Salviniho, který dnes není tak vidět jako před rokem. Jeho vláda by mohla mít sklony

defaultovat (vyhlásit default).

Tento scénář není o nic méně pravděpodobný než oživení ve tvaru V, o kterém mluví Němci, končí Münchau.

Články zveřejněné v rubrice Trendy nemusejí vyjadřovat názor redakce.